

Η ατμόσφαιρα που ανασαίνουμε είναι βαριά από τις καταιγίδες.

Ερρίκος Ίψεν, Ρόσμερσολμ

Το ηλιοβασίλεμα έριχνε μια κοκκινωπή λάμψη στο πάπλωμα πίσω απ' τη Ρόμπιν, που καθόταν στην τουαλέτα της, στην ευρύχωρη νέα κρεβατοκάμαρα που μοιραζόταν με τον Μάθιου. Το μπάρμπεκιου των διπλανών γέμιζε με τσίκνα τον αέρα, που νωρίτερα ευωδίαζε απ' το αγιόκλημα. Είχε μόλις αφήσει τον Μάθιου κάτω, ξαπλωμένο στον καναπέ, να βλέπει το ζέσταμα του ματς Αγγλίας-Ιταλίας, μ' ένα κρύο μπουκάλι μπίρας Peroni στο χέρι.

Ανοίγοντας το συρτάρι της τουαλέτας, έβγαλε ένα ζευγάρι χρωματιστούς φακούς επαφής που είχε κρύψει εκεί. Έπειτα από τις χτεσινές δοκιμές, είχε αποφασίσει ότι οι καστανοί φαίνονταν πιο φυσικοί με τα πυρρόξανθα μαλλιά της. Διστακτικά, έβγαλε πρώτα τον έναν κι έπειτα τον άλλον και τους τοποθέτησε πάνω στις δακρυσμένες γκριζογάλανες ίριδες της. Ήταν σημαντικό να συνηθίσει να τους φοράει. Ιδανικά, θα τους φόραγε όλο το σαββατοκύριακο, αλλά η αντίδραση του Μάθιου όταν την είδε με τους φακούς την είχε αποθαρρύνει.

«Τα μάτια σου!» είχε πει, αφού την κοίταξε επίμονα, σαστισμένος για μερικές στιγμές. «Μαλάκα μου, είναι σκέτη φρίκη, βγάλ' τους!»

Καθώς το Σάββατο είχε ήδη καταστραφεί από έναν έντονο καβγά για τη δουλειά της, είχε επιλέξει να μη φορέσει τους φακούς όλο το διάστημα, διότι θα λειτουργούσαν σαν διαρκής υπενθύμιση στον Μάθιου των όσων επρόκειτο να κάνει την επόμενη βδομάδα. Ο ίδιος έδειχνε να θεωρεί ότι η μυστική εργασία της στη Βουλή ισοδυναμούσε με προδοσία, ενώ η άρνησή της να του πει είτε ποιος ήταν ο πελάτης είτε ποιοι ήταν οι στόχοι τον είχε εκνευρίσει ακόμα περισσότερο.

Η Ρόμπιν έλεγε και ξανάλεγε στον εαυτό της ότι ο Μάθιου ανησυχούσε για την ασφάλειά της κι ότι δεν μπορούσε να τον ψέξει γι' αυτό. Είχε γίνει νοερή άσκηση, την οποία εκτελούσε σαν μετάνοια: *Δεν μπορείς να τον κατηγορείς που σε νοιάζεται, πέρσι κόντεψες να σκοτωθείς, θέλει να είσαι ασφαλής.* Ωστόσο, το γεγονός ότι είχε βγει για ποτό με τον Στράικ την Παρασκευή έδειχνε να θορυβεί τον Μάθιου πολύ περισσότερο απ' ό,τι ο οποιοσδήποτε δυνάμει δολοφόνος.

«Δε νομίζεις πως είσαι και γαμώ τις υποκρίτριες;» είπε.

Όποτε θύμωνε, το δέρμα γύρω απ' τη μύτη και το πάνω χέιλος του τσίτωνα. Η Ρόμπιν το είχε προσέξει χρόνια πριν, μα τελευταία της προκαλούσε μια αίσθηση που προσέγγιζε την αποστροφή. Δεν το 'χε αναφέρει ποτέ στην ψυχοθεραπεύτρια. Της είχε φανεί πολύ μοχθηρό, πολύ εμπαθές.

«Γιατί είμαι υποκρίτρια;»

«Να βγαίνεις για φιλικό ποτάκι μαζί του –»

«Ματ, αφού δουλεύω –»

«– και μετά γκρινιαζεις όταν βγαίνω για φαΐ με τη Σάρα».

«Να βγεις!» είπε η Ρόμπιν με τους σφυγμούς της ν' ανεβαίνουν από τον θυμό. «Ελεύθερα! Μάλιστα, την πέτυχα στο Κόκκινο Λιοντάρι μαζί με κάτι συναδέλφους της. Θες να πάρεις τον Τομ και να του πεις ότι η αρραβωνιαστικιά του τα πίνει με άντρες απ' τη δουλειά; Ή είμαι εγώ η μόνη που δεν επιτρέπεται να το κάνω;»

Το δέρμα γύρω απ' τη μύτη και το στόμα του έμοιαζε με φίμωτρο από το τσίτωμα, κι η Ρόμπιν συλλογίστηκε: Χλομό φίμωτρο φρενιασμένου σκύλου.

«Θα μου το 'χες πει ότι βγήκατε για ποτό, αν δε σας είχε δει η Σάρα;»

«Ναι», είπε η Ρόμπιν με τα νεύρα τεντωμένα, «και θα 'ξερα ότι θα το αντιμετώπιζες μαλακισμένα».

Ο βαρύς απόηχος αυτού του τσακωμού, που επ' ουδενί δεν ήταν ο χειρότερος του τελευταίου μήνα, είχε απλωθεί και στην Κυριακή. Μόνο το τελευταίο δίωρο, με την προοπτική του ματς της Αγγλίας να τον χαροποιεί, ο Μάθιου είχε γίνει και πάλι φιλικός. Η Ρόμπιν μέχρι που είχε προσφερθεί να του φέρει μια μπίρα απ' την κουζίνα και τον είχε φιλήσει στο μέτωπο, πριν τον αφήσει, μ' ένα αίσθημα απελευθέρωσης, για να καταπιαστεί με τους χρωματιστούς φακούς και τις προετοιμασίες για την επομένη.

Η δυσφορία στα μάτια της σταδιακά μειωνόταν με το επανειλημμένο πετάρισμα των βλεφάρων. Η Ρόμπιν πήγε στο κρεβάτι, όπου βρισκόταν το λάπτοπ της. Τραβώντας το προς το μέρος της, είδε πως είχε μόλις λάβει μέιλ απ' τον Στράικ.

Ρόμπιν,

Σου επισυνάπτω μια σύντομη έρευνα γύρω απ' τους Ουίν. Θα σε πάρω σε λίγο να συνηνοηθούμε πριν από το αυριανό.

ΚΣ

Η Ρόμπιν εκνευρίστηκε. Ο Στράικ υποτίθεται ότι θα «βούλωνε τρύπες» και θα αναλάμβανε τη νυχτερινή βάρδια. Νόμιζε ότι εκείνη δεν είχε κάνει την παραμικρή έρευνα όλο το σαββατοκύριακο; Μολαταύτα, κλίκκαρε το πρώτο απ' τα κάμπσοσα συνημμένα, ένα αρχείο που συνόψιζε τους καρπούς του διαδικτυακού μόχθου του Στράικ.

Τζέρεντ Ουίν

Τζέρεντ Ίφον Ουίν, γενν. 15η Ιουλίου 1950. Τόπος γέννησης: Κάρντιφ. Ο πατέρας ανθρακωρύχος. Απόφοιτος δημόσιου σχολείου, γνώρισε την Ντέλα στο Πανεπιστήμιο του Κάρντιφ. Εργάστηκε ως «σύμβουλος ακινήτων», προτού αναλάβει τον ρόλο του εκλογικού της εκπροσώπου και τη διεύθυνση του κοινοβουλευτικού της γραφείου μετά τις εκλογές. Στο ίντερνετ δεν υπάρχουν πληροφορίες για πρωτύτηρ σταδιοδρομία. Καμία εταιρεία δεν υπήρξε ποτέ στο όνομά του. Ζει με την Ντέλα στην οδό Σάουθουορκ Παρκ, στο Μπερμόντσει.

Ο Στράικ είχε κατορθώσει να ξεθάψει δύο χαμηλής ανάλυσης φωτογραφίες του Τζέρεντ με τη διάσημη γυναίκα του – η Ρόμπιν τις είχε ήδη βρει και τις δύο και τις είχε αποθηκευμένες στο λάπτοπ της. Ήξερε πόσο σκληρά είχε δουλέψει ο Στράικ για να βρει φωτογραφία του Τζέρεντ, διότι κι η ίδια είχε χρειαστεί πολλές ώρες χτες το βράδυ, όσο ο Μάθιου κοιμόταν, για να τις ξετρυπώσει. Οι φωτογράφοι των Μέσων έδειχναν να θεωρούν πως δεν πρόσθετε τίποτα το ιδιαίτερο στα πλάνα. Ένας λιγνός άντρας με αραιά μαλλιά και γυαλιά με χοντρό σκελετό, με στόμα σαν σχισμή, ατροφικό πιγούνι κι έντονο προγναθισμό, που όλα μαζί έφερναν στον νου της Ρόμπιν υπέρβαρη σαύρα.

Ο Στράικ είχε επισυνάψει πληροφορίες και για την υπουργό Αθλητισμού.

Ντέλα Ουίν

Γενν. 8η Αυγούστου 1947. Πατρωνυμικό: Τζόουνς. Γέννημα-θρέμμα του Γκλαμόργκαν της Ουαλίας. Και οι δύο γονείς δάσκαλοι. Τυφλή εκ γενετής, λόγω αμφοτερόπλευρης μικροφθαρμίας. Φοίτησε στη Βασιλική Σχολή Τυφλών Σεντ Ίνοντοχ από τα 5 ως τα 18. Κέρδισε πολλά μετάλλια κολύμβησης στην εφηβεία της. (Δες συνημμένα άρθρα για περαιτέρω λεπτομέρειες, επίσης για τη φιλανθρωπική οργάνωση Αθλητική Ισότητα).

Παρότι η Ρόμπιν είχε μελετήσει την Ντέλα το σαββατοκύριακο όσο πιο διεξοδικά μπορούσε, έπεσε με τα μούτρα και στα δύο άρθρα. Δεν είχαν να της πουν και πολλά που να μην ήξερε ήδη. Η Ντέλα είχε εργαστεί σε μια διάσημη φιλανθρωπική οργάνωση ανθρωπίνων δικαιωμάτων, προτού κατέβει υποψήφια και εκλεγεί στην ουαλική έδρα της γενέτειράς της. Ήταν επί μακρόν θιασώτης της ωφέλειας του αθλητισμού σε υποανάπτυκτες περιοχές, υποστηρίκτρια αθλητών με αναπηρίες και οπαδός εγχειρημάτων που χρησιμοποιούσαν τα αθλήματα για την αποκατάσταση τραυματισμένων βετεράνων. Η ίδρυση της φιλανθρωπικής της οργάνωσης, της Αθλητικής Ισότητας, που στήριζε νέους αθλητές και αθλούμενους που αντιμετώπιζαν προκλήσεις είτε οικονομικές είτε σωματικής αναπηρίας, είχε προσελκύσει κάμπσοση δημοσιότητα στα Μέσα. Πλήθος από επιφανείς μορφές του αθλητισμού είχαν αφιερώσει χρόνο στις εκδηλώσεις συγκέντρωσης πόρων.

Τα άρθρα που είχε επισυνάψει ο Στράικ ανέφεραν κάτι που η Ρόμπιν γνώριζε ήδη απ' τη δική της έρευνα: το ζεύγος Ουίν, όπως και οι Τσιζλ, είχαν χάσει ένα παιδί. Η μοναχοκόρη –και μοναχοπαιδί– της Ντέλα και του Τζέρεντ είχε αυτοκτονήσει στα δεκάξι, έναν χρόνο προτού η Ντέλα κατέβει ως υποψήφια βουλευτής. Η τραγωδία μνημονευόταν σε κάθε προφίλ της Ντέλα Ουίν που είχε διαβάσει η Ρόμπιν, ακόμα και σ' εκείνα που επαινούσαν τα σημαντικά της επιτεύγματα. Στην παρθενική της ομιλία στη Βουλή είχε υποστηρίξει ένα προτεινόμενο τηλεφωνικό κέντρο βοήθειας σε θύματα σχολικού εκφοβισμού, μα κατά τ' άλλα δεν είχε μιλήσει ποτέ για την αυτοκτονία του παιδιού της.

Το κινητό της Ρόμπιν χτύπησε. Αφού βεβαιώθηκε ότι η πόρτα της κρεβατοκάμαρας ήταν κλειστή, το σήκωσε.

«Γρήγορη», είπε ο Στράικ, η άρθρωσή του βαριά από το γεμάτο απ' τα νουντλ Σινγκαπούρης στόμα του. «Συγγνώμη –με κατέλαβες εξαπίνης– μόλις παρήγγειλα».

«Διάβασα το μέιλ σου», είπε η Ρόμπιν. Άκουσε έναν μικρό μεταλλικό κρότο κι ήταν σίγουρη ότι είχε ανοίξει μπίρα. «Πολύ χρήσιμο, ευχαριστώ».

«Έτοιμη η μεταμπίωση;» ρώτησε ο Στράικ.

«Ναι», είπε η Ρόμπιν, γυρνώντας για να περιεργαστεί το είδωλό της στον καθρέφτη. Παράξενο το πόσο η αλλαγή στο χρώμα των ματιών μεταμορφώνει το πρόσωπό σου. Σχεδίαζε να φορέσει ένα ζευγάρι γυαλιά χωρίς μωπία πάνω απ' τα καστανά της μάτια.

«Και ξέρεις αρκετά για τον Τσιζλ ώστε να παραστήσεις τη βαφτισιμιά του;»

«Φυσικά», είπε η Ρόμπιν.

«Άντε, λοιπόν», είπε ο Στράικ, «άφησέ με άναυδο».

«Γεννημένος το 1944», είπε μεμιάς η Ρόμπιν, χωρίς να διαβάσει τις σημειώσεις της. «Σπούδασε αρχαία γραμματεία στο Κολέγιο Μέρτον της Οξφόρδης, έπειτα κατετάγη στους Ουσάρους της Βασίλισσας και πολέμησε στο Άντεν και στη Σινγκαπούρη.

»Πρώτη σύζυγος, λαίδη Πατρίσια Φλίτγουντ, τρία παιδιά: Σοφία, Ιζαμπέλα και Φρέντι. Η Σοφία είναι παντρεμένη και ζει στο Νορθάμπερλαντ, η Ιζαμπέλα διευθύνει το βουλευτικό γραφείο του Τσιζλ —»

«Αλήθεια;» είπε ο Στράικ μ' έναν τόνο αμυδρής έκπληξης, κι η Ρόμπιν ένιωσε ικανοποίηση που 'χε ανακαλύψει κάτι που του είχε διαφύγει.

«Αυτή την κόρη ήξερες;» ρώτησε καθώς θυμήθηκε κάτι που είχε πει ο Στράικ στο γραφείο.

«Δε θα 'λεγα ότι την "ήξερα". Τη συνάντησα μια-δυο φορές με τη Σάρλοτ. Όλοι την έλεγαν "Ίζι Τσίζι". Ένα απ' αυτά τα χαϊδευτικά των ανώτερων τάξεων».

«Η λαίδη Πατρίσια χώρισε τον Τσιζλ, αφότου εκείνος άφησε έγκυο μια δημοσιογράφο του πολιτικού —»

«— που είχε κατάληξη τον απογοητευτικό γιο στην γκαλερί».

«Ακριβώς —»

Η Ρόμπιν κούνησε το ποντίκι για ν' ανοίξει μian αποθηκευμένη φωτογραφία, που αυτή τη φορά έδειχνε έναν μελαχρινό πανέμορφο νεαρό με γκρι κοστούμι, που ανέβαινε τα σκαλιά του δικαστηρίου με τη συνοδεία μιας στιλάτης γυναίκας με μαύρα μαλλιά στην οποία έμοιαζε πολύ, αν κι αυτή μετά βίας έδειχνε αρκετά μεγάλη ώστε να 'ναι μητέρα του.

«— αλλά ο Τσιζλ κι η δημοσιογράφος χώρισαν λίγο μετά τη γέννηση του Ράφαελ», είπε η Ρόμπιν.

«Οι δικοί του τον λένε "Ραφ"», είπε ο Στράικ, «κι η δεύτερη σύζυγος δεν τον χωνεύει, θεωρεί ότι ο Τσιζλ έπρεπε να τον είχε αποκληρώσει μετά το ατύχημα».

Η Ρόμπιν πρόσθεσε άλλη μια σημείωση.

«Τέλεια, ευχαριστώ. Η νυν σύζυγος του Τσιζλ, η Κινβάρρα, αρρώστησε πέρισι», εξακολούθησε η Ρόμπιν, ανοίγοντας μια φωτογραφία της Κινβάρρα, μιας χυμώδους κοκκινομάλλας με αποκαλυπτικό μαύρο φόρεμα κι ένα βαρύ διαμαντένιο κολιέ. Ήταν καμιά τριανταριά χρόνια νεότερη του Τσιζλ και σούφρωνε τα μούτρα στον φακό. Αν δεν ήξερε τη σχέση τους, η Ρόμπιν θα τους φανταζόταν για πατέρα και κόρη παρά για αντρόγυνο.

«Νευρική κατάρρευση», είπε ο Στράικ και την πρόλαβε. «Ναι. Ποτό ή ναρκωτικά — τι λες;»

Η Ρόμπιν άκουσε έναν μεταλλικό κρότο και υπέθεσε ότι ο Στράικ είχε μόλις βάλει καλάθι το άδειο κουτάκι της μπίρας στον κάδο του γραφείου. Ήταν μόνος του, λοιπόν. Η Λόρελαϊ ποτέ δεν έμενε στο μικροσκοπικό απάνω διαμέρισμα.

«Ποιος ξέρει;» είπε η Ρόμπιν με το βλέμμα ακόμα στην Κινβάρρα Τσιζλ.

«Κάτι τελευταίο», είπε ο Στράικ. «Μόλις το έλαβα. Δυο παιδιά αγνοούνταν στο Όξφορντσαϊρ την περίοδο που ταιριάζει με την ιστορία του Μπίλι».

Μια μικρή παύση ακολούθησε.

«Μ' ακούς;» ρώτησε ο Στράικ.

«Ναι... νόμιζα ότι δεν πιστευες πως ο Τσιζλ στραγγάλισε μικρό παιδί;»

«Πράγματι, δεν το πιστεύω», είπε ο Στράικ. «Το χρονικό πλαίσιο δεν κολλάει, κι αν ο Τζίμι ήξερε ότι κάποιος υπουργός των Τόρηδων είχε στραγγάλισε παιδί, δε θα περίμενε είκοσι χρόνια για να προσπαθήσει να το εξαργυρώσει. Όμως και πάλι θα 'θελα να ξέρω κατά πόσον ο Μπίλι φαντάστηκε ότι είδε αυτό τον στραγγαλισμό. Θα κάνω μερικές ακόμα ανασκαφές γύρω από τα ονόματα που μου έδωσε ο Έρικ Γουάρντλ, κι αν οποιοδήποτε απ' τα δύο φαίνεται πιστευτό, μπορεί να σου ζητήσω να ψαρέψεις την Ίζι. Ίσως θυμάται κάτι σχετικά μ' ένα παιδί που εξαφανίστηκε κοντά στην Οικία Τσιζλ».

Η Ρόμπιν έμεινε αμίλητη.

«Όπως σου είπα στην παμπ, ο Μπίλι είναι βαριά άρρωστος. Πιθανότατα δε συνέβη τίποτα», είπε ο Στράικ κάπως αμυντικά. Όπως ήξεραν κι οι δύο, ο Στράικ είχε στο παρελθόν εγκαταλείψει υποθέσεις που πλήρωναν και πλούσιους πελάτες για να ερευνήσει μυστήρια που άλλοι θ' άφηναν απείραχτα. «Μόνο που –»

«– δε θα βρεις ησυχία αν δεν το ερευνήσεις», είπε η Ρόμπιν. «Σύμφωνοι. Καταλαβαίνω».

Μακριά απ' το βλέμμα της, ο Στράικ χαμογέλασε πλατιά κι έτριψε τα κουρασμένα του μάτια.

«Λοιπόν, καλή τύχη αύριο», είπε. «Θα έχω το κινητό στο χέρι, αν με χρειαστείς».

«Εσύ τι σκοπεύεις να κάνεις;»

«Χαρτούρα. Η πρώην του Τζίμι Νάιτ δε δουλεύει Δευτέρες. Τρίτη θα πάω στο Μάντσεστερ να τη βρω».

Η Ρόμπιν ένωσε ένα αιφνίδιο κύμα νοσταλγίας για την περασμένη χρονιά, όταν μαζί με τον Στράικ είχαν ταξιδέψει με τ' αμάξι, για να ανακρίνουν γυναίκες που είχαν μείνει στον απόηχο επικίνδυνων αντρών. Αναρωτήθηκε κατά πόσον ο Στράικ το είχε σκεφτεί καθώς σχεδίαζε αυτό το ταξίδι.

«Βλέπεις το Αγγλία-Ιταλία;» ρώτησε.

«Ναι», είπε ο Στράικ. «Δεν παίζει και τίποτε άλλο, έτσι;»

«Όχι», είπε η Ρόμπιν βιαστικά. Δεν ήθελε να ακουστεί σαν να σκόπευε να τον κρατήσει απ' το παιχνίδι. «Τα λέμε, λοιπόν».

Έκλεισε πάνω που την αποχαιρετούσε και πέταξε το κινητό πέρα στο κρεβάτι.